

Manorina ny Fahitana i Roma — Isa Sivy

Ny Fandavana ny Fototra: Ny Adihevitra momba ny “Ny Isan’andro” sy ny Vokatry ny Fandavana ny Fahamarinana ao amin’ny Faminaniana Advantista

Jeff Pippenger
2024-08-21

Amin’izao fotoana izao dia mandinika ny tsipika faminaniana momba ireo fifandirana tao anatin’ny tantaran’ny Advantista izay niseho mikasika ireo tandindona samihafa an’i Roma isika. Amin’izao fotoana izao dia mandinika ny amin’“ny isan’andro” ao amin’ny bokin’i Daniela isika. Io fifandirana io dia maneho fandavana ny fanorenan’ny Advantisma, fandavana ny fahefan’ny Fanahin’ny Faminaniana, ary fandavana ilay iraka voafidin’Andriamanitra. Ny fandavana ny asan’i Miller dia maneho koa fandavana ny toromarika izay nomen’ny anjely avy any an-danitra an’i Miller, izay nitarika an’i Miller ho amin’ny fahatakarany ny hafatra novokarin’ny fitomboan’ny fahalalana tamin’ny nanokafana ny bokin’i Daniela tamin’ny taona 1798.

Ireo mandà ny fahamarinana izay manondro ilay hery (Roma jentilisa) izay nanakana ny fahefana papaly tsy hiseho ao amin’ny 2 Tesaloniana, dia mampiseho fa tsy tia ny fahamarinana izy; ary noho izy mandà ny fitiavana ny fahamarinana, dia mandray lainga izy. Ny lainga kosa no mitondra fitaka mahery amin’izy ireo. Ny lainga no antony, ary ny fitaka mahery izay raisiny no vokany. Ny tsy fisian’ny fitiavana ny fahamarinana no antony manosika azy. Ny lainga dia maneho ny safidy hanaiky amin’ny fomba ploralisitika ny foto-pampianarana ara-Baiboly, mifanohitra amin’ireo izay mino ny fahamarinana tanteraka. Izany no antony anehoan’i Isaia ny fitaka mahery resahin’i Paoly ho fitaka maro, fa tsy fitaka tokana fotsiny. Ny sokajy iray hafa kosa dia ireo izay tia ny fahamarinana, manaiky ny foto-kevitra ny fahamarinana tanteraka, ary faritan’i Isaia ho ireo izay mangovitra eo anatrehan’ny Tenin’Andriamanitra.

Izao no lazain’i Jehovah: Ny lanitra no seza fiandrianako, ary ny tany no fitoeran-tongotro; koa aiza moa ny trano izay haorinareo ho Ahy? ary aiza ny fitoeran-ko fitsaharako? Fa ny tanako no nanao izany rehetra izany, ka dia tonga teo avokoa izany rehetra izany, hoy Jehovah; nefa ity olona ity no hojereko, dia izay mahantra sy torotoro fanahy ary mangovitra amin’ny teniko. Izay mamono omby dia tahaka ny mamono olona; izay manao sorona zanak’ondry dia tahaka ny manapaka ny vozon’alika; izay manolotra fanatitra dia tahaka ny manolotra ran-kisoa; izay mandoro ditin-kazo manitra dia tahaka ny misaotra sampy. Eny, nifidy ny lalan’izy ireo ihany izy, ary ny fanahiny dia mankafy ny fahavetavetany. Izaho kosa hifidy ny fampahadisoany, ary hampitondra ny zavatra atahorany aminy; satria raha niantso Aho, dia tsy nisy namaly; raha niteny Aho, dia tsy nihaino izy; fa nanao izay ratsy teo imasoko izy, ary nifidy izay tsy sitrako. Henoy ny tenin’i Jehovah, ianareo izay mangovitra amin’ny teniny; Ny rahalahinareo izay nankahala anareo, izay nandroaka anareo noho ny anarako, dia nanao hoe: Aoka homem-boninahitra Jehovah; nefa hiseho Izy ho fifalianareo, ary izy kosa ho menatra. Isaia 66:1–5.

Izay mangovitra eo anatrehan'ny Tenin'Andriamanitra dia ireo voaroaka amin'ny Isiraely, izay amin'ny andro farany no aseho ho toy ny saina famantarana.

Ary hanangana faneva ho an'ny firenena Izy, ary hanangona ny voaroaka amin'ny Isiraely, sy hampivory ny Joda niely patrana avy amin'ny vazan-tany efatra. Isaia 11:12.

Andriamanitra dia manambara fa Izy no nanao ilay trano izay lazain'ilay sokajin'olona manolotra fanatitra voaloto fa nataony. Io trano io no itokiany, raha ambarany hoe: “Tempolon'i Jehovah ireto.”

Mijoroa eo am-bavahadin'ny tranon'i Jehovah, ka torio eo izany teny izany, ary lazao hoe: Henoy ny tenin'i Jehovah, ianareo rehetra avy amin'ny Joda, izay miditra amin'ireto vavahady ireto mba hiankohoka amin'i Jehovah. Izao no lazain'i Jehovah, Tompon'ny maro, Andriamanitry ny Isiraely: Amboary ny lalanareo sy ny ataonareo, dia hampitoeriko amin'ity tany ity ianareo. Aza matoky teny lainga ka manao hoe: Tempolin'i Jehovah, tempolin'i Jehovah, tempolin'i Jehovah ireto. Jeremia 7:2–4.

Izay “mitoky” amin'ny teny mandainga dia ireo izay mino lainga. Ny trano izay naorin'ny Tompo dia natsangana teo ambonin'ny fanorenana izay Izy koa no nanao. Ny antokon'olona izay nandà tsy hamaly raha niantso Andriamanitra dia nifidy ny lalany avy, ary nankafy zava-betaveta. Nifidy “lalana” sy “zava-betaveta” izy ireo, amin'ny endriny maro, nefa Jeremia nilaza fa iray ihany ny lalana tokony hizarana ao anatin'ny.

Izao no lazain'i Jehovah hoe: Mijanòna eo amin'ny lalana ianareo, ka jereo, ary anontanio ny amin'ny lalana taloha, izay misy ny lalana tsara, dia mizora ao; ary hahita fitsaharana ho an'ny fanahinareo ianareo. Fa hoy izy: Tsy handeha amin'izany izahay. Ary nanendry mpiambina ho aminareo koa Aho nanao hoe: Henoy ny feon'ny trompetra. Fa hoy izy: Tsy hihaino izahay. Koa mihainoa, ry firenena, ary fantaro, ry fiangonana, izay ao aminy. Mihainoa, ry tany ô; indro, loza no ho entiko amin'ity firenena ity, dia ny vokatry ny fisainany, satria tsy nihaino ny teniko izy, ary ny lalàko dia nolaviny. Hataoko inona amiko ny ditin-kazo manitra avy any Sheba sy ny zozoro mamy avy any an-tany lavitra? Tsy ankasitrahana ny fanatitra doranareo, ary tsy sitrako ny soronareo. Jeremia 6:16–20.

Ao amin'ny toko fahadimy ambin'ny folo, Jeremia dia miantso ilay fiangonana ratsy izay tsy nety nihaino, na dia nanan-tsofina aza, ho “fivorian'ny mpaneso.” Nomena “mpiambina” ity fiangonana ity, na teo amin'ny tantaran'ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa, na indray tao amin'ny tantaran'ny anjely fahatelo, nefa tsy nety nandeha tamin'ny lalana tsara izy, dia ny lalan-kaleha fahiny. Fa kosa, dia nandeha tamin'ny “lalana” izy. Noho izany antony izany, Isaia dia manambara fa hifidy fitaka maro Andriamanitra, satria izy no nifidy hamaroan-dalana sandoka fa tsy ilay lalana tokana sy tanteraka amin'ny lalan-kaleha fahiny. Tahaka ny ao amin'ny fijoroana vavolombelon'i Isaia, ny fanompoam-pivavahan'ny fivorian'ny mpaneso dia lavin'ny Tompo. Sister White dia mampifandray mivantana ny hamaroan'ny fitaka ao amin'i Isaia amin'ilay fitaka mahery ao amin'i Paoly, ary apetrany ao anatin'ny tontolon-kevitra ny fandavana ireo fahamarinana fototra izany, dia ilay fanorenana izay niorenan'ny trano naorin'ny Tompo sy anorenany ny tranony.

“Ilay mahita izay ao ambanin’ny etỳ ivelany, izay mamaky ny fon’ny olona rehetra, dia milaza ny amin’ireo izay nahazo fahazavana lehibe hoe: ‘Tsy ory sy talanjona izy noho ny toe-piainany ara-pitondrantena sy ara-panahy.’ Eny, nifidy ny lalany ihany izy, ary ny fanahiny no mifaly amin’ny fahavetavetany. Izaho kosa dia hifidy ny famitahana azy, ary hampihatra aminy izay atahorany; satria raha niantso Aho, dia tsy nisy namaly; raha niteny Aho, dia tsy nihaino izy; fa nanao ratsy teo imasoko izy, ary nifidy izay tsy sitrako.” “Andriamanitra no handefa aminy fahadisoan-kevitra mahery, mba hinoany lainga,” satria “tsy nandray ny fitiavana ny fahamarinana izy mba hovanjena,” “fa nankasitrahany ny tsi-fahamarinana.” Isaia 66:3, 4; 2 Tesalonianina 2:11, 10, 12.

Nanontany ilay Mpampianatra avy any an-danitra hoe: “Inona no fitaka mahery kokoa afaka mamitaka ny saina noho ny fihatsarambelatsihy hoe manorina eo ambonin’ny fanorenana marina ianareo ary eken’Andriamanitra ny asanareo, kanefa raha ny marina dia miasa zavatra maro araka ny politikan’izao tontolo izao ianareo ka manota amin’i Jehovah? Endrey, fitaka lehibe izany, famitahana mahasarika izay mahazo ny sain’ny olona, rehefa ireo izay efa nahalala ny fahamarinana fahiny no mandiso ny endriky ny toe-panahy araka an’Andriamanitra ho solon’ny fanahy sy ny heriny; rehefa mihevitra izy fa manan-karena sy nitombo fananana ary tsy mila na inona na inona, kanefa raha ny marina dia mila ny zavatra rehetra izy.”

“Ny fihetsik’Andriamanitra amin’ireo mpanompony mahatoky izay mitandrana ny fitafiany tsy misy pentina dia tsy niova. Nefa maro no miantso hoe: ‘Fiadanana sy filaminana,’ raha faharavana tampoka kosa no mananontanona azy. Raha tsy misy fibebahana lalina, raha tsy manetry ny fony amin’ny fiaiken-keloka ny olona ka mandray ny fahamarinana araka izay isehoany ao amin’i Jesosy, dia tsy hiditra any an-danitra mihitsy izy. Rehefa tanteraka ao amin’ny laharantsika ny fanadiovana, dia tsy hitoetra am-pilaminana intsony isika, ka hirehareha ho manankarena sy nitombo fananana, sady tsy misy na inona na inona ilaintsika.”

“Iza no afaka milaza marina hoe: ‘Ny volamenanay dia voazaha toetra tao amin’ny afo; ny fitafianay dia tsy misy pentina avy amin’izao tontolo izao’? Nahita ny Mpampianatra anay aho nanondro ny fitafian’ily antsoina hoe fahamarinana. Rehefa nesoriny izany, dia nasehony miharihary ny fahalotoana tao ambaniny. Dia hoy Izy tamiko: ‘Tsy hitanao va ny fomba nandrakofan’izy ireo tamim-pihamboana ny fahalotoany sy ny fahalòvan’ny toetrany?’ “Endrey! tonga vehivavy janga ny tanàna mahatoky!” Ny tranon’ny Raiko dia natao trano fivarotana, toerana izay efa nialan’ny fanatrehan’Andriamanitra sy ny voninahiny! Noho izany antony izany no misy fahalemena, ary tsy ampy ny hery.” Testimonies, boky faha-8, 249, 250.

Ao amin’ily andalana, ny fiangonan’ireo mpaneso ao amin’i Jeremia dia fantatra ho Laodikiana, izay virijina adala.

“Ny toetry ny Fiangonana asehon’ireo virijiny adala dia resahina koa ho toy ny toetry ny Laodikia.” Review and Herald, 19 Aogositra 1890.

Ny virijina adala dia mampiseho ny tsy fananany diloilo amin’ny fahatongavan’ny Fitarainan’ny Mamatonalina, rehefa mandray fitaka mifanaraka amin’ily safidy efa nataony teo aloha izy ireo momba ny lalana izay halehany, sady mandà ny lalan-drehetra fahiny an’i Jeremia. Ny

lalan-drehetra fahiny no itoeran'ny fitsaharana sy ny famelombelomana, ary ny fitsaharana sy ny famelombelomana dia ny ranonorana farany.

“Natoro ahy hihena amin'ily fotoana izay hifaranan'ny hafatry ny anjely fahatelo. Ny herin'Andriamanitra dia nitoetra tamin'ny olony; efa nahavita ny asany izy ireo ka voaomana ho amin'ily ora fisedrana eo anoloany. Efa nandray ny ranonorana fara, na famelombelomana avy eo anatrehan'ny Tompo, izy ireo, ary novelomina indray ny fijoroana ho vavolombelona velona. Naneno hatraiza hatraiza ilay fampitandremana lehibe farany, ka nampihetsi-po sy nahatezitra ny mponin'ny tany izay tsy nety nandray ny hafatra izany.” Early Writings, 279.

Mandritra ny firotsahan'ny Fanahy Masina no handrotsahana ilay fitaka mahery amin'ireo virijina adala Laodiseana izay tsy tia ny fahamarinana, ka noho izany dia nifidy ny hino lainga ho solon'ny fahamarinana. Ny fandavana ny fahamarinana dia ampitoviana amin'ny fandavana ny lalàna, fa ny lalàn'Andriamanitra dia mivaingana ao amin'ireo fitsipika ara-paminaniany.

“Ny fanambarana dia tsy famoronana na fananganana zava-baovao, fa fanehoana izay efa nisy nefa, mandra-panehoana azy, tsy fantatry ny olombelona. Ny fahamarinana lehibe sy mandrakizay raketin'ny filazantsara dia aseho amin'ny alalan'ny fikarohana amim-pahazotoana sy ny fanetren-tenantsika eo anatrehan'Andriamanitra. Ilay Mpampianatra avy amin'Andriamanitra no mitarika ny sain'ily mpitady ny fahamarinana amin-kafetsena sy amim-panetre-tena; ary amin'ny fitarihan'ny Fanahy Masina no ampahafantarana azy ny fahamarinan'ny Teny. Ary tsy misy lalàna fahalalana azo antoka sy mahomby kokoa noho ny fitarihana toy izany. Izao no teny fikasan'ny Mpamonjy: ‘Fa raha tonga Izy, dia ny Fanahin'ny fahamarinana, no hitarika anareo ho amin'ny fahamarinana rehetra.’ Amin'ny alalan'ny fanomezana ny Fanahy Masina no anomezana antsika ny fahatakarana ny Tenin'Andriamanitra.”

Nanoratra ny mpanao salamo hoe: “Inona no hahadiovan'ny zatovo ny lalany? Ny fitandremana izany araka ny teninao. Tamin'ny foko manontolo no nitadiavako Anao; aza avela hivily hiala amin'ny didinao aho.... Sokafy ny masoko, mba hahitako zava-mahagaga avy amin'ny lalànao.”

“Ampitandremana isika hitady ny fahamarinana tahaka ny fitadiavana harena miafina. Ny Tompo no manokatra ny fahatakarana'ily tena mitady ny fahamarinana; ary ny Fanahy Masina no mampahafantatra azy ka mampandray azy ny fahamarinana ambara amin'ny fanambarana. Izany no tian'ny mpanao salamo holazaina raha mangataka izy mba hovohana ny masony hahitany zava-mahagaga avy ao amin'ny lalàna. Raha mangetaheta fatratra ny hatsaran-toetra lavorary ao amin'i Jesosy Kristy ny fanahy, dia omena hery ny saina handray ny voninahitr'ily tontolo tsara lavitra. Tsy misy afa-tsy amin'ny fanampian'ily Mpampianatra avy amin'Andriamanitra ihany no ahafahantsika mahatakatra ny fahamarinan'ny Tenin'Andriamanitra. Ao amin'ny sekolin'i Kristy no ianarantsika ho malemy fanahy sy manetry tena; satria omena antsika ny fahatakarana ny zava-miafin'ny toe-panahy araka an'Andriamanitra.” Sabbath School Worker, 1 Desambra 1909.

Ny mandà ny hafatra na ny fomba fiasan'ny ranonorana farany dia mandà ny lalàn'Andriamanitra. Rehefa nilaza i Jeremia fa “tsy nihaino ny teniko izy, na ny lalàko aza, fa nolaviny izany,” dia

mifanaraka amin'i Hosea izy.

Ny oloko dia ringana noho ny tsy fahalalana; satria efa nolavinao ny fahalalana, dia holaviko koa ianao, ka tsy ho mpisorona ho Ahy intsony; satria efa nanadino ny lalàn'Andriamanitrao ianao, dia hanadino ny zanakao koa Aho. Hosea 4:6.

Ny fahalalana lavin'ny adala dia ilay fitomboan'ny fahalalana, izay nofaritan'i Daniela ho miseho amin'ny andro farany. Tamin'ny andro farany tamin'ny 1798, ary avy eo indray tamin'ny andro farany tamin'ny 1989, dia nisy fitomboan'ny fahalalana izay nalamina sy nohamafisin'ilay iraka nofidin'Andriamanitra hampiasaina teo am-panorenany ny fototra ho an'ireo taranaka roa mifanandrify ireo. Ireo fahamarinana fototra ireo dia nalamina araka ny fitsipika ara-Baiboly sasantsasany izay naseho tamin'ireo iraka voafidy tao amin'ny tantarany avy, ary ireo fahamarinana fototra ireo no lalan-dry fahiny an'i Jeremia, sady izy ireo no fahamarinana izay maneho amin'ny farany ny menaka ao amin'ny hafatry ny misasakalina sy ny antso mafy. Ny ranonorana farany no mamokatra ny hafatry ny Antso Misasakalina ao amin'ny tantaran'ny fanisiana tombokase ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina, ary aorian'izany dia mamokatra ny hafatry ny antso mafy ao amin'ny tantaran'ny fanangonana ny ondry hafa an'Andriamanitra izay mbola ao Babylona. Ny ranonorana farany dia sady hafatra no fomba fiasa izay mamokatra ilay hafatra. Ny fitomboan'ny fahalalana ao amin'i Daniela no manomboka ny fizahan-toetra misy dingana telo.

Ary hoy Izy nanao hoe: Mandehana amin'ny lalanao, ry Daniela; fa voahidy sy voaisy tombo-kase ny teny mandra-pahatongan'ny andro farany. Maro no hodiovina sy hatao fotsy ary hotsapaina; fa ny ratsy fanahy hanao ratsy ihany; ary tsy hisy amin'ny ratsy fanahy hahatakatra; fa ny hendry no hahatakatra. Daniela 12:9, 10.

Ny ratsy fanahy ao amin'i Daniela no virjiny adala ao amin'i Matio, izay misafidy ny hitoetra ao amin'ny toe-panahy Laodiseana misy azy. Aseho eo amin'ny dingana fahatelo amin'ireo fizahan-toetra telo ao amin'i Daniela ny toe-panahiny, rehefa samy sedraina na ny hendry na ny ratsy fanahy. Ao amin'ny fizahan-toetra farany no anatanterahana ny fitsarana, ary samy mampiseho na manana ny diloilo izy roa tonta.

“Ampianarin'ireo fanoharana ireo indray fa tsy hisy fotoam-pahasoavana intsony aorian'ny fitsarana. Rehefa vita ny asan'ny filazantsara, dia manaraka avy hatrany ny fisarahana eo amin'ny tsara sy ny ratsy, ary ny anjaran'ny sokajin'olona tsirairay dia voafaritra mandrakizay.” Christ's Object Lessons, 123.

Ny fanehoana ny toetra amin'ny fitsapana fahatelo no manamarika ny mpivavaka ho na Laodiseana adala na Filadelfiana hendry. Ny fitsapana farany dia tanterahina miaraka amin'ny hafatry ny ranonorana farany, izay naseho mazava tamin'ny alalan'ny fomba fiasa momba ny ranonorana farany. Ny fandavana ny fomba fiasan'ny ranonorana farany dia mametraka ny fanahy eo amin'ny toerana tsy ahafahany mahatakatra ny hafatry ny ranonorana farany. Ny hafatra sy ny fomba fiasa dia ambaran'i Isaia ho fitsapana farany.

Iza no hampianarany fahalalana? ary iza no hampahafantariny ny fampianarana? Ireo izay voasara-nono ka nesorina tamin'ny nono. Fa didy tsy maintsy atao eo ambonin'ny didy, didy

eo ambonin'ny didy; teny eo ambonin'ny teny, teny eo ambonin'ny teny; atỳ kely, ary arỳ kely; fa amin'ny molotra miambakambaka sy amin'ny fiteny hafa no hitenenany amin'ity firenena ity. Ireo izay nilazany hoe: Ity no fitsaharana izay ahazoanareo mampitsahatra ny reraka; ary ity no famelombelomana; nefa tsy nety nihaino izy. Koa ny tenin'i Jehovah dia tonga taminy ho didy eo ambonin'ny didy, didy eo ambonin'ny didy; teny eo ambonin'ny teny, teny eo ambonin'ny teny; atỳ kely, ary arỳ kely; mba handehanany ka hihemotra sy hianjera, ary ho torotoro sy ho voafandrika ary ho voasambotra. Koa henoy ny tenin'i Jehovah, ianareo lehilahy mpaneso, izay manjaka amin'ity firenena izay any Jerosalema ity. Satria hoy ianareo: Efa nanao fanekena tamin'ny fahafatesana izahay, ary tamin'ny fiainan-tsi-hita no nifanaovanay; raha mandalo ilay famaizana manafotra, dia tsy hahatratra anay izany; fa ny lainga no nataonay fialofana, ary teo ambanin'ny fitaka no niafenanay; koa izao no lazain'i Jehovah Tompo: Indro, mametraka vato ao Ziona ho fanorenana Aho, dia vato voasedra, vato fehizoro sarobidy, fanorenana mafy orina; izay mino tsy ho taitra. Ny fitsarana koa hataoko ho famaranana, ary ny fahamarinana ho fikajiana; ary ny havandra hanafaoka ny fialofan'ny lainga, ary ny rano hanototra ny fierena. Ary ho foana ny fanekenareo tamin'ny fahafatesana, ary tsy haharitra ny fifanarahana tamin'ny fiainan-tsi-hita; raha mandalo ilay famaizana manafotra, dia hohitsakitsahiny ianareo. Isaia 28:9–18.

Ny “kapoka manafotra” ao amin'ny faminanian'ny Baiboly dia ny krizin'ny lalàn'ny Alahady mivoatra tsikelikely, izay manomboka amin'ilay lalàn'ny Alahady ho avy tsy ho ela any Etazonia. Ireo Laodiseana adala sy ratsy fanahy izay tsy manana ny “fitiavana ny fahamarinana,” ka noho izany mandà ny fitomboan'ny fahalalana, dia mino fa ny “kapoka manafotra” dia “tsy ho tonga” aminy; satria, ankoatra ny zavatra hafa, dia nifidy ny hanaiky famaritana sandoka momba ny tandindona iray an'i Roma ao amin'ny faminanian'ny Baiboly izy ireo. Tamin'ny fanaovany izany dia namokatra modely faminania sandoka mifototra amin'ny fanorenana ara-paminanian'izy ireo manokana izy ireo. Ny fanorenany dia miorina eo ambonin'ny fasika, izay maneho vato madinika maro voatorotoro. Ny fanorenan'ny hendry kosa dia miorina eo ambonin'ilay Vatolampy tokana.

Araka ny fahasoavan'Andriamanitra izay nomena ahy, toy ny mpanao trano mahay, dia efa napetrako ny fanorenana, ary ny hafa kosa manangana eo amboniny. Koa aoka samy hitandrina izay rehetra manangana eo amboniny, mba ho fantany tsara ny fomba ananganany. Fa tsy misy olona mahay mametraka fanorenana hafa afa-tsy izay efa voapetraka, dia Jesosy Kristy. Ary raha misy olona manangana eo ambonin'izao fanorenana izao amin'ny volamena, volafotsy, vato soa, hazo, bozaka, mololo; dia haseho miharihary ny asan'ny olona tsirairay; fa ny andro no hampiseho azy, satria haseho amin'ny afo izany; ary ny afo no hizaha toetra ny asan'ny olona tsirairay, mba hahitana izay toetrany. 1 Korintiana 3:10–13.

Ang mga huwad na pundasyon ay inihahambing sa tunay na pundasyon, na si Cristo Jesus—ang Bato. Ang tunay o huwad na pundasyon ay nahahayag sa huling pagsubok sa tatlong pagsubok ni Daniel. Ito ay “nahahayag sa pamamagitan ng apoy”—ang apoy ng Mensahero ng Tipan, na biglang paroroon sa Kaniyang templo. Kung magkagayon ay mahahayag ang isang uri na nakipagtipan sa kamatayan, at mahahayag ang isang uri na nakipagtipan sa buhay.

Indro, Izaho haniraka ny irako, ka izy no hanamboatra ny lalana eo alohako; ary tampoka no hihavian'ny Tompo, izay tadiavinareo, ho ao amin'ny tempoliny, dia ilay iraky ny fanekena

izay ifalianareo; indro, ho avy Izy, hoy Jehovah, Tompon'ny maro. Fa iza no mahazaka ny andron'ny fihaviany? ary iza no hahajanona rehefa miseho Izy? fa tahaka ny afon'ny mpanadio Izy, ary tahaka ny savonin'ny mpamotsy lamba; ary hipetraka Izy ho mpanadio sy mpanefy volafotsy; ka hodiovin'ny zanak'i Levy sady hodiovin'ny tahaka ny volamena sy ny volafotsy izy, mba hanolorany fanatitra amin'i Jehovah amin'ny fahamarinana. Dia ho mahafinaritra an'i Jehovah ny fanatitr'i Joda sy Jerosalema, tahaka ny tamin'ny andro fahiny sy tahaka ny tamin'ny taona taloha. Ary hanatona anareo Aho hitsara; ary ho vavolombelona haingana Aho hampanga ny mpamosavy sy ny mpijangajanga ary ny mpianiana lainga, ary ireo izay mampahory ny mpikarama amin'ny karamany sy ny mpitondratena ary ny kamboty, ary izay mampivily ny vahiny tsy hahazo ny rariny tokony ho azy, sady tsy matahotra Ahy, hoy Jehovah, Tompon'ny maro. Malakia 3:1–5.

Ny Iraky ny Fanekena dia manatona amin'ny fitsarana rehefa tonga amin'ny fitsapana fahatelo ny fizotry ny fanandramana ao amin'i Daniela, ka sedraina ny hendry sy ny ratsy fanahy. Ny fizotry ny fanandramana misy dingana telo ao amin'i Daniela dia manomboka amin'ny fotoanan'ny farany, rehefa voaseho ny bokin'i Daniela ary mitombo ny fahalalana. Ny fitomboan'ny fahalalana dia ampidirina ho amin'ny mazava amin'ny alalan'ny asan'ilay iraka voafidy izay mitsoka trompetra. Io iraka io dia antsoin'i Malakia hoe “iraka” izay “manamboatra ny lalana” eo anoloan'ny fahatongavan'ny Iraky ny Fanekena, izay mampiseho amin'ny afo hoe iza no niditra tao amin'ny fanekena taminy, na iza no nifidy ny hanao fanekena amin'ny fahafatesana. Ao amin'ny tantaran'ny Millerita dia tonga tampoka tao amin'ny tempoliny i Kristy tamin'ny 22 Oktobra 1844, marika iray izay mialoha lalana ny lalàna Alahady ho avy tsy ho ela.

“Ny fihavian'i Kristy amin'ny maha-Mpisoronabe antsika Azy ho ao amin'ny fitoerana masina indrindra, ho amin'ny fanadiovana ny fitoerana masina, araka izay aseho ao amin'ny Daniela 8:14; ny fihavian'ny Zanak'olona ho eo amin'ny Fahagola indrindra, araka izay aseho ao amin'ny Daniela 7:13; ary ny fihavian'ny Tompo ho ao amin'ny tempoliny, araka izay nambaran'i Malakia mialoha, dia fanoritsoritana ny zava-mitranga iray ihany; ary izany koa dia asehon'ny fihavian'ny mpampakatra ho amin'ny fanambadiana, izay nofaritan'i Kristy tao amin'ny fanoharana ny amin'ny virijina folo, ao amin'ny Matio 25.” The Great Controversy, 426.

Ny andrana farany amin'ireo andrana telo an'i Daniela dia hitranga amin'ilay lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela, rehefa tonga ny Iraky ny Fanekena mba hampiseho amin'ny afo izay nanao fanekena tamin'ny fiainana na tamin'ny fahafatesana, ka izany dia apetraka ao anatin'ny tontolon-kevitra ny Levita. Rehefa mamaritra ny virijina hendry sy adala ao amin'i Matio i Malakia—izay ireo Laodikeana sy Filadelfiana ao amin'i Jaona, ary ireo hendry sy ratsy fanahy ao amin'i Daniela—dia samy sedraina amin'ny afo izy roa tonta, ary amin'izany no anehoany izay Levita, na izay tsy Levita.

Ny Levita dia tandindon'ireo izay nitsangana tamim-pahamarinana sy fahatokiana tamin'ireo fikomiana roa momba ireo zanak'omby volamena. Ny fikomiana voalohany dia ilay an'i Arona, ary ny faharoa kosa dia ny fikomian'i Jeroboama. Ao amin'ireo fanoharana roa ireo dia ny Levita no nisolo tena ny mahatoky, ary ireo fanoharana roa ireo dia samy manome vavolombelona roa momba ny fahatokian'ny antokon'olona iray izay asehon'ny Levita amin'ilay lalàna alahady ho

avy tsy ho ela. Nanao zanak'omby volamena i Arona. Ny volamena dia tandindon'i Babylona, ary ny zanak'omby dia sarin'ny bibidia. Avy eo dia nanendry fety izy, ary ireo vahoaka adala dia nandihy niboridana nanodidina ilay zanak'omby. Ny fikomian'izy rehetra dia niorina sy notarihin'ny fandavan'izy ireo an'i Mosesy, ilay iraka voafidy.

Ary hoy Moses tamin'i Arona: Inona no nataon'ity olona ity taminao, no nitondranao fahotana lehibe toy izao taminy? Ary hoy Arona: Aoka tsy hirehitra ny fahatezeran'ny tompoko; fantatrao ny olona fa mby amin'ny ratsy izy. Fa hoy izy tamiko: Manaova andriamanitra ho anay, izay handeha eo alohantsika; fa ity Mosesy ity, ilay lehilahy izay nitondra anay niakatra avy tany amin'ny tany Egipta, dia tsy fantatray izay nanjo azy. Ary hoy izaho taminy: Izay manan-k volamena, aoka hanala izany. Dia nomeny ahy izany; ary narotsako tao amin'ny afo izany, ka nivoaka ity zanak'omby ity. Ary rehefa hitan'i Mosesy fa nitanjaka ny olona; (fa Arona no nampitanjaka azy ho amin'ny henatra teo anatrehan'ny fahavalony;) dia nitsangana teo am-bavahadin'ny toby Mosesy ka nanao hoe: Iza no momba an'i Jehovah? aoka hanatona ahy izy. Dia nivory teo aminy ny zanak'i Levy rehetra. Ary hoy izy taminy: Izao no lazain'i Jehovah, Andriamanitry ny Isiraely: Samia misikina ny sabany eo anilany avy, ka mandehana mamaky ny toby hatrany am-bavahady ka hatrany am-bavahady, ary samia mamono ny rahalahiny avy sy ny namany avy ary ny namany avy. Dia nataon'ny zanak'i Levy araka ny tenin'i Mosesy izany; ka nisy lavo tamin'ny olona tamin'izany andro izany tokony ho telo arivo lahy. Eksodosy 32:21–28.

Ireo nandihy dia ireo Laodiseana izay naneho ny “henatry ny fitanjahany,” izay fampitandremana ao amin'ny loza fahenina, dia fampitandremana ny amin'ny tsy maintsy hahatakarana marina ny firafitra telo sosona an'i Roma maoderina, dia ny dragona sy ny bibidia ary ny mpaminany sandoka. Izany fampitandremana izany dia mifanohitra tanteraka amin'ny fandikan-teny manokan'i Uriah Smith izay nandrava ny fahamarinana mifandray amin'ny loza fahenina sy Armagedona.

Ireo izay naneho ny toe-panahiny Laodikeana dia nandà ny fahefan'ilay iraka voafidy ary naneho ilay fahatakarana mifangaro ihany tahaka ireo izay misafidy ny hamantatra ny tandindona satanikan'ny “ny isan'andro” ho tandindona masina maneho ny asa fanompoan'i Kristy ao amin'ny fitoerana masina. Nataony ho an'ilay andriamanitra tandindona ny famonjena azy ireo, nefa ilay andriamanitra nofidiny hotompoina dia tandindon'ny andriamanitry Egipta, ary Egipta dia tandindon'ny dragona. Tahaka ny amin'ny Advantisma Laodikeana, dia nolaviny ny fahamarinana fa “ny isan'andro” dia tandindon'i Roma jentilisa, dia ny dragona, ka ny tandindona satanika no nofaritany ho tandindon'i Kristy.

Ry zanak'olona, atodiho hifanandrana amin'i Farao, mpanjakan'i Egipta, ny tavanao, ka maminania hamely azy sy hamely an'i Egipta rehetra. Mitenena ka lazao hoe: Izao no lazain'i Jehovah Tompo: Indro, manohitra anao Aho, ry Farao mpanjakan'i Egipta, ilay dragona lehibe izay mandry ao afovoan'ny onin-drainy, dia ilay nanao hoe: Ahy ny oniko, ary izaho no nanao azy ho ahy. Ezekielà 29:2, 3.

Ny mpikomy niaraka tamin'i Arona dia nino ny lainga fa ny tandindon'ny dragona, izay nasehon'ilay zanak'omby volamena, no andriamanitra izay nanafaka azy tamin'ny fanandevozana

tany Egypta. Ny Advantisma Laodikiana dia mino ny lainga fa ny tandindon'i Roma mpanompo sampy (ny dragona), izay asehon'ny "isan'andro," dia tandindon'i Kristy, izay ny asany dia ny hanafaka ny olona amin'ny fanandevozan'ny ota amin'ny alalan'ny fanompoany ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra. Nandà ilay iraka nofidina koa izy ireo, tahaka izay nataon'ny Advantisma Laodikiana tamin'ny adihevitra momba ny tandindon'ny "isan'andro."

Tamin'ny taranaka voalohany (1844 hatramin'ny 1888) amin'ny Advantisma Laodiseana, dia nolavin'izy ireo ny asan'i Miller momba ny famantarana ny fotoana fito. Tamin'ny taranaka faharoa (1888 hatramin'ny 1919) dia nanomboka ny dingan'ny fandavana ny fahamarinan'ny "isan'andro" izy ireo. Tamin'ny taranaka fahatelo (1919 hatramin'ny 1957) dia niverina tamin'ny fahazoan'ny Protestantisma nihemotra izy ireo, izay milaza fa Antiochus Epiphanes no jiolahin'ny firenena. Tamin'ny 11 Septambra 2001 dia nandà ny anjara asan'ny Silamo ao amin'ny faminanian'ny Baiboly izy ireo, rehefa tonga tamin'izany daty izany ny loza fahatelo. Ireo fahamarinana efatra ireo dia samy notohanana'i Miller avokoa ary aseho eo amin'ny takelaka roa an'i Habakoka, ary samy fahamarinana fototra ampifandraisina amin'ny asan'i Miller izy ireo, izay antsoin-dRahavavy White hoe "ilay voafidy."

Ny fikomian'i Jeroboama dia nanomboka teo am-piandohan'ny fanjakan'ny avaratra, izay nahitana ireo foko folo izay nanao an'i Jeroboama ho mpanjakany voalohany. Jeroboama dia nanao zanak'omby volamena roa ka nametraka ny iray tao Betela, midika hoe tranon'Andriamanitra, ary ny iray tao Dana, midika hoe fitsarana. Miaraka, Betela sy Dana dia maneho ny fitambaran'ny fiangonana (Betela) sy ny fanjakana (Dana). Ary tahaka ny tamin'ny fikomian'i Arona, ireo zanak'omby dia natao tamin'ny volamena, tandindon'i Babylona, ary samy sarin'ny bibidia izy roa tonta. Tahaka ny tamin'i Arona, Jeroboama dia nanendry fety fanao isan-taona ary nilaza fa ireo zanak'omby ireo no andriamanitra izay nanafaka ny vahoakan'Andriamanitra hiala avy tany Egypta.

Ary hoy Jeroboama tao am-pony hoe: Ankehitriny dia hiverina amin'ny taranak'i Davida ny fanjakana. Raha miakatra ity firenena ity hanao fanatitra ao an-tranon'i Jehovah any Jerosalema, dia hiverina indray ho amin'ny tompony, dia amin'i Rehoboama, mpanjakan'ny Joda, ny fon'ity firenena ity; ka hovonoiny aho, dia hiverina ho amin'i Rehoboama, mpanjakan'ny Joda, izy. Koa nony avy nisaina tamin'ny mpanolo-tsaina ny mpanjaka dia nanao zanak'omby volamena roa izy ka hoy izy taminy: Be loatra ho anareo ny miakatra any Jerosalema; indreo andriamanitrareo, ry Israely, izay nitondra anao niakatra avy tany amin'ny tany Egypta. Ary ny iray napetrany tany Betela, ary ny iray kosa nataony tany Dana. Dia tonga ota izany zavatra izany; fa ny olona nandeha hiankohoka teo anoloan'ny iray, dia hatrany Dana aza. Ary nanao trano fanaovana fitoerana avo izy, sady nanendry mpisorona avy tamin'ny sarambagem-bahoaka, izay tsy mba isan'ny taranak'i Levy. Ary Jeroboama nanendry andro firavoravoana tamin'ny volana fahavalo, tamin'ny andro fahadimy ambin'ny folo amin'ny volana, tahaka ny andro firavoravoana izay tany Joda, ka nanatitra teo ambonin'ny alitara izy. Dia toy izany no nataony tany Betela, nanolotra fanatitra ho an'ireo zanak'omby izay nataony; ary napetrany tany Betela ny mpisoron'ny fitoerana avo izay nataony. Ary nanatitra teo ambonin'ny alitara izay nataony tany Betela izy tamin'ny andro fahadimy ambin'ny folo amin'ny volana fahavalo, dia tamin'ny volana izay noforoniny avy tamin'ny fony ihany; ary

nanendry andro firavoravoana ho an'ny Zanak'Isiraely izy; dia nanatitra teo ambonin'ny alitara izy ka nandoro ditin-kazo manitra. 1 Mpanjaka 12:26–33.

Nieritreritra “tao am-pony” Jeroboama, izay maneho ny asan'i Uriah Smith tamin'ny fampidirana “fandikana manokana” iray hanorenany ny môdely ara-paminaniany. Nanaraka ny lamina nataon'i Arona Jeroboama, ka tamin'izany dia naneho tamin'ny fomba diso andriamanitra iray avy any Egypta ho ilay Andriamanitra marina izy. Ny andriamanitra natsangan'i Arona sy Jeroboama dia samy nifototra tamin'ny fampiharana diso ny tandindon'ny toetra roa sosona an'i Roma ho tandindon'ny fitondrana fanjakana sy ny fitondrana fiangonana. Samy nampitovy sary an'ilay herin'ny dragona amin'ny tandindon'ny sarin'ny bibidia i Arona sy Jeroboama. Koa ireo tantara masina roa ireo momba ny fikomiana dia samy maneho ny fitsapana lehibe ho an'ny vahoakan'Andriamanitra, izay hamaritan-tena ny anjara mandrakizainy. Araka ny fanahy manentana, izany fitsapana izany dia ny fitsapana momba ny fananganana ny sarin'ny bibidia.

Ny fifandirana voalohany momba ny tandindon'i Roma amin'ny maha mpandroba ny vahoakanao azy, izay tafiditra tao amin'ny tabilao pioniera 1843, dia nilaza fa i Antiochus Epiphanes no mpandroba, ho solon'ny zava-misy fa i Roma no mpandroba. Ny fifandirana voalohany dia naneho mialoha ny fifandirana farany momba ny maha i Roma ny mpandroba ny vahoakanao, izay ankehitriny dia iadian-kevitra fa i Etazonia no mpandroba, fa tsy i Roma. Kanefa i Antiochus dia tandindon'i Etazonia ao amin'ny andininy faha-folo ka hatramin'ny faha-dimy ambin'ny folo ao amin'ny Daniela 11, koa mitovy tanteraka ny lainga tany am-piandohana sy ny lainga any am-pamaranana momba izay aseho.

Ny haizina sy ny fisafotofotoana momba izay nasehon'i Antiokosy tamin'ny andro farany dia miteraka fisafotofotoana momba ny sarin'ilay bibidia, tahaka izay nataon'ny fikomian'i Arona sy Jeroboama. Ny fisafotofotoana momba ny sarin'ilay bibidia dia miseho amin'ilay fotoana indrindra izay andrana lehibe ho an'ny vahoakan'Andriamanitra no fananganana ny sarin'ilay bibidia.

“Nasehon'ny Tompo tamiko mazava fa ny sarin'ilay bibidia dia haorina alohan'ny hifaranan'ny fotoam-pahasoavana; fa io no ho fitsapana lehibe ho an'ny vahoakan'Andriamanitra, izay hanapahan-kevitra ny amin'ny anjaran'izy ireo mandrakizay. Ny toerana tazoninao dia fangaro mikorontana amin'ny tsy fitovian-kevitra, ka vitsy ihany no ho voafitaka.

“Ao amin'ny Apokalypsy 13 dia aseho mazava io lohahevitra io; [Apokalypsy 13:11–17, notanisaina].”

“Ity no fitsapana izay tsy maintsy handalovan'ny vahoakan'Andriamanitra alohan'ny hamehezana toambo-kase azy. Izay rehetra nanaporoko ny fahatokiany tamin'Andriamanitra tamin'ny fitandremana ny lalàny sy ny fandavany tsy handray sabata sandoka, dia hilahatra eo ambanin'ny sainan'i Jehovah Tompo Andriamanitra, ary handray ny toambo-kasen'Andriamanitra velona. Fa izay mahafoy ny fahamarinana avy any an-danitra ka manaiky ny sabatan'ny Alahady, dia handray ny mariky ny bibidia.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Rehefa nanohana ny fomba fijerin'i Miller momba ny "fanaon'andro aman'alina" ho maneho an'i Roma jentilisa i Rahavavy White, dia nilaza izy fa hatramin'ny 1844 dia nisy "fomba fijery hafa", amin'ny endrika maro, nekena ka niteraka "haizina sy fisafotofotoana." Ny fisafotofotoana ateraky ny fomba fijery diso momba ny "fanaon'andro aman'alina," izay tandindon'i Roma jentilisa, amin'ny maha "mpandroba ny olonao" azy, dia miteraka fisafotofotoana sy haizina momba ny fanavahana an'i Roma sy ny sarin'i Roma.

Ny fifandirana voalohany sy farany momba ny tandindon'i Roma dia niseho teo amin'ny vahoakan'ny fanekena taloha izay nolalovana sy ny vahoaka izay tamin'izany no tonga ho vahoakan'ny fanekena vaovao an'Andriamanitra. Tafiditra tao anatin'izany fifandirana izany ny tsy fahavononana hanaiky hotarihin'ny fitsipika efa miorina momba ny fitsipi-pitenenana, satria ny teny hoe "koa" ao amin'ny andininy faha-efatra ambin'ny folo dia nolavin'ny Protestanta, ka noho izany dia nilazany fa ny jiolahy dia tsy maintsy ilay fahefana iray ihany izay aseho ao anatin'ireo andininy teo aloha.

Naneho ny fanodikodinana ny Soratra Masina izany, raha voatery natao hoe i Antiochus no "jiolahy". Fandikana manokana izany, satria izay fampianaran-diso rehetra manohitra ny fahamarinana dia fandikana manokana. Ny fifanandrinana mihitsy dia tonga fahamarinana fototra, satria voasoratra teo amin'ilay tabilao pioniera 1843 izany. Ny fanamafisana an'ilay tabilao tamin'ny alalan'ny tsindrimandry dia nanamafy sy nanankery ny "jiolahy" ho tandindon'i Roma, ary nampitombo ny maha-zava-dehibe ny fahamarinana; fa ny fandavana izany fampianarana izany dia fandavana ny roa tonta, dia ny fanorenana sy ny fahefan'ny Fanahin'ny Faminaniana.

Ang tamang pagkaunawa na ang mga magnanakaw ng iyong bayan ay kumakatawan sa Roma, na idinagdag sa hulang padron na ibinigay ng mga anghel kay William Miller, sapagkat ito ay umayon sa hulang padron na kanyang naunawaan at iniharap, samakatuwid nga: na ang paganong Roma at ang papal na Roma ang saligan ng lahat ng kanyang mga pagpapakahulugang panghula.

Ny fandikan'i Uriah Smith manokana, izay namantarany ny mpanjakan'ny avaratra ao amin'ny andininy fahenina amby telopolo ao amin'i Daniela toko faha-iraka ambin'ny folo ho Frantsa, ary avy eo ho Torkia ao amin'ny andininy faha-efapolo, dia nisy famantarana diso roa mikasika ny mpanjakan'ny avaratra. Ny fandavan'i Smith ny fanorenana tamin'ny taona 1863 dia niteraka fahajambana izay tsy namela azy hahita fitsipika fototra indrindra amin'ny faminaniana, dia izao: fa eo ho eo amin'ny andron'i Kristy, ny faminaniana dia naneho ireo antokon-javatra ara-panahy maoderina izay notandindomin'ireo antokon-javatra ara-bakiteny fahiny. Nampianatra mazava io fahamarinana io i Paoly, raha nanambara izy fa izay tonga aloha dia ny ara-bakiteny, ary aorian'izany ny ara-panahy.

Kanefa tsy izay ara-panahy no voalohany, fa izay ara-nofo; ary aorian'izany vao izay ara-panahy. 1 Korintiana 15:46.

Smith dia isan'ny vahoakan'ny fanekena izay nisolo ny Protestantisma niodina ho vahoakan'Andriamanitra, nefa notohanany ny fikomian'izy ireo rehefa nolaviny ny fito andro, ka nampidiriny ny tabilao nataony tamin'ny 1863. Ny fampiharana ny fandikany manokana dia namokatra fahatakarana diso momba an'i Armagedona ao amin'ny Apokalypsy toko fahenina

ambin'ny folo, izay fitsapana iray hafa koa momba ny fahatakarana marina an'i Roma.

Tamin'ily adihevitra voalohany momba ny jiolahy, i Smith dia naneho ireo izay efa nandray anjara tamin'ny fahatanterahana voalohany ny fanoharana ny amin'ny virijiny folo. Noho izany, amin'ny fomba fijeriny manokana momba ny mpanjakan'ny avaratra, izy dia maneho vahoakan'ny fanekena iray izay nandaloza-javatra teo anelanelan'ny taona 1856 sy 1863, raha tonga ho Fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito ao Laodikia izy ireo. Tahaka ny tamin'ny Protestanta tao amin'ily adihevitra momba ny jiolahy, dia tsy noraharahain'i Smith ny fahefana ara-pitsipitenenana an'ily andalan-teny izay nofintininy tamin'ny fandikany manokana, satria araka ny fitsipi-pitenenana, ny mpanjakan'ny avaratra manomboka amin'ny andininy faha-31 ka hatramin'ny andininy faha-45 dia mandrakariva ary tsy misy afa-tsy ny fahefana papaly.

Tao anatin'ny adihevitra momba ny “ny isan'andro” dia nampidirin'i Willie White sy A. G. Daniells tao amin'ny tantaran'ny Advantista ny lainga mba hanohanana ilay fomba fijery protestanta tranainy fa ny “ny isan'andro” dia maneho ny asa fanompoan'i Kristy ao amin'ny fitoerana masina. Io tantara manokana io dia efa voafaritra ao amin'ny Tabilao ao amin'i Habakoka, nefa zava-dehibe ny manamarika ny fijoroana ho vavolombelona diso mifandray amin'ny fampiroboroana sy ny fanorenana ilay fomba fijery tsy marina, satria ny fahatakarana marina dia efa neken'i Miller ao amin'ny 2 Tesaloniana, izay ny olana ao dia ny fifanoherana eo amin'ireo izay tia ny fahamarinana sy ireo izay mino lainga.

Ny adihevitra momba ny “isan'andro” dia manampy amin'ily fahatakarana tsipika eo ambonin'ny tsipika fa ny adihevitra farany momba an'i Roma dia mitranga amin'ny fotoanan'ny fandatsahana ny Fanahy Masina. Raha mbola arotsaka avy any ambony ny Fanahy Masina, dia misy hery avy any ambany miakatra ka maka ireo izay mandray azy ho toy ny herin'Andriamanitra, na dia fitaka mahery aza izany.

“Ny hery lehibe roa mifanditra dia samy miasa, ny iray avy any ambany, ny iray avy any ambony. Ny olona rehetra dia eo ambanin'ny fitaomana miafin'ny iray na ny iray hafa, ary ny asany no hampiseho ny toetran'ily fanetsiketsehana iavian'izany. Izay miray amin'i Kristy dia hiasa mandrakariva araka ny lalan'i Kristy. Izay ao amin'ny firaisana amin'i Satana kosa dia hiasa eo ambanin'ny fanetsiketsehan'ny mpitarika azy, manohitra ny hery sy ny asan'ny Fanahy Masina. Avela malalaka hiasa ny sitrapon'ny olona, ary ny asa no anehoana izay fanahy manetsika ny fo. ‘Ny voany no hahafantaranareo azy.’” The 1888 Materials, 1508.

Ny fifanoherana ara-paminaniana ao amin'ny adihevitra momba ny “fanao isan'andro” dia ny fanondroana ny tandindon'ny dragona ho tandindon'i Kristy. Izay mandà ny fahamarinana dia mandà koa ny anjara asan'i Miller, izay nahita io fahamarinana io; ary amin'ny fanaovany izany dia mandà ny Fanahy Masina izy ireo ka manatanteraka ny fahotana tsy azo avela.

Hodinihintsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ny adihevitra momba an'i Roma izay niseho fotoana fohy taorian'ny 11 Septambra 2001.

“Miaina amin'ny fotoana iray isika izay tena sarobidy sy tena mahaliana indrindra ny fiainana. Eo an-tanana ny faran'ny zavatra rehetra. Hiharihary hatrany eo anoloantsika ny fivoarana mampangitakitaka; fa misy hery tsy hita maso miasa, maneho asa mafy sy mavitrika tokoa. Ny

herin'ny haizina avy any ambany dia miasa amin'ny olombelona, ary ny olona ratsy fanahy dia miara-miasa amin'ny anjely ratsy hiady amin'ny didin'Andriamanitra sy ny finoan'i Jesosy; amin'izay fotoana izay koa, misy hery avy any ambony miasa amin'ireo izay manaiky ho voataonan'ny hery masina, ary ny olon'Andriamanitra dia miara-miasa amin'ny zava-manan-tsaina any an-danitra. Tsy misy afa-tsy finoana tena izy, marina sady tsy sandoka, no hahatohitra ny fitsapana izay ho tonga amin'ny fanahin'ny olombelona rehetra amin'izao andro farany izao mba hizaha toetra sy hitsapa azy. Tsy maintsy Andriamanitra no ho fialofantsika; tsy mahazo mitoky amin'ny endrika ivelany, ny filazana finoana, ny fombafomba, na ny toerana isika, na hihevitra fa satria manana anarana milaza fa velona isika, dia hahajoro amin'ny andron'ny fizahan-toetra. Izay rehetra mety hohozongozonina dia hohozongozonina, ary ireo zavatra izay tsy azo hohozongozonina amin'ny fitaka sy ny famitahana amin'izao andro farany izao dia haharitra. Afatory mafy amin'ilay Vatolampy mandrakizay ny fanahy; fa ao amin'i Kristy irery ihany no misy fiarovana. Nofaritan'i Jesosy ho andro mampidi-doza ny andro iainantsika. Hoy Izy: 'Fa tahaka ny tamin'ny andron'i Noa, dia ho toy izany koa ny fihavian'ny Zanak'olona. Fa tahaka ny andro talohan'ny Safodrano, dia nihinana sy nisotro izy, nampaka-bady sy nampaka-bavavy, mandra-pahatongan'ny andro nidiran'i Noa tao amin'ny sambo-fiara, ary tsy nahalala mandra-pahatongan'ny Safodrano izay nifaoka azy rehetra; dia ho toy izany koa ny fihavian'ny Zanak'olona.' 'Ary tahaka izany koa tamin'ny andron'i Lota; nihinana izy, nisotro izy, nividy izy, nivarotra izy, namboly izy, nanorina izy; fa tamin'iny andro nivoahan'i Lota niala tao Sodoma iny, dia nisy afo sy solifara nilatsaka avy tany an-danitra ka nandringana azy rehetra. Dia ho toy izany koa amin'ny andro hanehoana ny Zanak'olona.' 'Ary raha avy ny Zanak'olona amin'ny voninahiny, ary ny anjely masina rehetra miaraka aminy, dia hipetraka eo ambonin'ny seza fiandrianan'ny voninahiny Izy; ary hangonina eo anatrehany ny firenena rehetra; dia hampisarahiny izy, tahaka ny mpiandry ondry mampisaraka ny ondriny amin'ny osy; ary ny ondry hapetrany eo ankavanany, fa ny osy eo ankaviany. Ary amin'izany ny Mpanjaka dia hilaza amin'ireo eo ankavanany hoe: Avia, ianareo izay notahin'ny Raiko, mandovà ny fanjakana izay voavoatra ho anareo hatramin'ny fanorenana izao tontolo izao.' Ny lalana izorantsika amin'ity fiainana ity no hanapa-kevitra ny amin'ny anjarantsika mandrakizay any; avela amintsika ny milaza na ho anisan'ireo mandova ny fanjakan'Andriamanitra isika, na ho anisan'ireo mandeha ho any amin'ny aizina any ivelany. Efa nanome ny zavatra rehetra ilaina ho amin'ny famonjena antsika Andriamanitra; koa aoka isika hanararaotra izay novidiana tamin'ny sarany tsy hita lany. 'Fa toy izao no nitiavan'Andriamanitra izao tontolo izao: nomeny ny Zanani-lahy Tokana, mba tsy ho very izay rehetra mino Azy, fa hanana fiainana mandrakizay.'” Youth Instructor, 3 Aogositra 1893.